

dels tidligere gennemførte nedlæggelser af henholdsvis landvæsenkommissionerne og Hovedstadsrådet.

Der er ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen, men kun en konsekvensændring som følge af, at ovennævnte myndigheder nedlægges eller er nedlagt. Er der tidligere afsagt kendelse af en landvæsenkommission eller truffet afgørelse af amtsrådet eller Hovedstadsrådet efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jf. § 40, vil en sådan kendelse eller afgørelse således fortsat kunne udgøre en undtagelse fra hovedreglen om, at nødvendige ledningsarbejder i forbindelse med regulering eller omlægning af veje bekostes af vedkommende ledningsejer.

Til nr. 44

Ændringen er en følge af, at amterne nedlægges.

Til § 2

Til nr. 1

Privatvejslovens § 1 indeholder en definition af, hvad der i loven forstås ved »offentlige veje«.

Ved nedlæggelsen af amterne reduceres de nuværende tre vejbestyrelsesniveauer – stat, amter og kommuner – til to. Som konsekvens heraf ophæves henvisningen til amtskommunerne som forvaltningsmyndighed i definitionen af offentlige veje.

Til nr. 2

I forbindelse med ændringerne af klagebestemmelserne i de øvrige vejlove, som nødvendiggøres af kommunalreformen, er det fundet hensigtsmæssigt samtidig at omformulere klagebestemmelsen i privatvejslovens § 7, stk. 1, således at klager reglerne i vejlovgivningen får et ensartet indhold.

Til nr. 3

Henvisningen til »lov om by- og landzoner« ændres, idet denne lov er afløst af »lov om planlægning«.

Til nr. 4

Den ændrede affattelse af § 52, stk. 1, der vedrører betaling for arbejder på ledninger i eller over private veje eller udlagte private veje er en følge af dels nedlæggelsen af amterne, dels tidligere gennemførte nedlæggelser af henholdsvis landvæsenkommissionerne og Hovedstadsrådet.

Der er ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen, men kun en konsekvensændring som følge af at ovennævnte myndigheder nedlægges eller er nedlagt. Er der tidligere afsagt kendelse af en landvæsenkommission eller truffet afgørelse af amtsrådet eller Hovedstadsrådet efter vandforsyningslovens §§ 37 og

38, jf. § 40, vil en sådan kendelse eller afgørelse således fortsat kunne udgøre en undtagelse fra hovedreglen om, at nødvendige ledningsarbejder i forbindelse med regulering eller omlægning af veje bekostes af vedkommende ledningsejer.

Til § 3

Til nr. 1

Vejbidragslovens § 1 indeholder i lighed med de øvrige vejlove en definition af, hvad der i loven forstås ved »offentlige veje«.

Ved nedlæggelsen af amterne reduceres de nuværende tre vejbestyrelsesniveauer – stat, amter og kommuner – til to. Som konsekvens heraf ophæves henvisningen til amtskommunerne som forvaltningsmyndighed i definitionen af offentlige veje.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 2, stk. 1, 2. pkt., hvorefter de beføjelser, der efter loven udøves af vejbestyrelsen, i Københavns Kommune tilkommer kommunalbestyrelsen, har ikke længere noget selvstændigt indhold, idet vejbestyrelsen i en kommune overalt er identisk med kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til nr. 3

Ændringen er en følge af, at amterne nedlægges, og at betegnelsen »landeveje«, som i vejlovgivningen er knyttet til de veje, der administreres af amterne, dermed udgår.

Til nr. 4

Bestemmelsen i § 2, stk. 3, stammer fra lovens tilblivelse i 1972, hvor det var Trafik- og Energiministeriet, der fastsatte adgangsbestemmelser på hovedlandeveje og landeveje. Efter at kompetencen til at fastsætte adgangsbestemmelser i 1978 overgik til de enkelte vejbestyrelser, har bestemmelsen ikke længere nogen betydning og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 5

Bestemmelsen i vejbidragslovens § 19 vedrører adgangen til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes bistand til Vejdirektoratet som vejbestyrelse for hovedlandeveje og amterne som vejbestyrelse for landeveje med administration af vejbidrag.

Forslaget er en følge af nedlæggelsen af amterne.

Til nr. 6

Efter vejbidragslovens § 20 kan amtsråds og kommunalbestyrelseres afgørelser vedrørende forhold, der